

Iz Milij Drugi dan zasedanja občinskega sveta

Sinoči se je nadaljevala izredna seja občinskega sveta miljske občine. Seja je začela ob 20 uri in končala ob pol 23 uri. Prisotnih je bilo 29 občinskih svetnikov. Na dnevnem redu je bilo 23 točk, kar so jih bili na prvem zasedanju v torek rešili že 6. Včerajšnja seja je potekala mirno in nemoteno. Vsi predlogi so bili sprejeti soglasno ali z ogromno večino. Zdelo se je, da se zasedanja, da sedijo, razpravljajo in glasujejo svetniki, odločajo in v zvezi s tem, da se politične skupine. Sam vidljivi svetnik Zupan Pacco je ob zaključku seje dejal, da mora priznati politično zvestost vseh občinskih svetnikov (republikancev, socialistov in demokristjanov) in njihov duh za sodelovanje. Izrazil je tudi svoje upanje, da se to dober znak za bodoče delo.

Le bežo je omenil, da mu je sicer žal za torkove dogodke, (ko je slo za uporabo slovensčine). Toda tudi za te dogodke je našel izgovor in opravičilo za svoje. CLN-ovske prijatelje, ki so napadli slovenskega svetnika in mu preprečili, da bi govoril v svojem materinem jeziku.

Ponovno smo dobili jasno potrdilo našim prejšnjim trditvam, da po namreč vidljivi svetnik na isti liniji kot italijanski CLN-ovski svetniki, ko gre za zahtevanje naših narodnostnih pravic. Ko so bile na dnevnem redu volitve raznih občinskih komisij, je vidljivi svetnik zavrnil, da so bile te sestavljene s sodelovanjem vseh političnih skupin, ki so zastopane v občinskem svetu in da so v njih predstavniki vsake skupine. Na trditve Zupana je neki demokristjanski svetnik a posestvom in vidnim zadovoljstvom pripomnil, da ni v nobeni komisiji nobenega zastopnika ljudske fronte. Zupan Pacco je to potrdil in se dodal: «Z njimi se nimam sploh pogovarjati. Toda do konec je vztrajno zahteval (to ti je demokristjani), da so povod zastopane vse stranke - seveda one, ki so njemu tako pri srcu: demokristjani, republikanci in socialisti.

Rolec imenovanja komisij za stanovanje, za občinsko plovbeno družbo, za gradnjo, za finančno, za vodovod, za zdravstvo, za šolstvo, za trgovsko in za obrtniško delovanje, so sprejeli na seji tudi predlog a preimenovanju nekaterih mestnih lic itd.

„Doslednost“ Videljivih „zaščitnikov“

Že 17. t. m. se je vrnila v Roculo Zupančičeva komemoracija, ki jo je priredilo Videljivo Prosvetno društvo «Franjo Marušič». Klavir je bil pogled na dvorano, kjer je sedelo približno 20 oseb, ki so z dolgočasno poslušali prav tako klavirski program. Na sporedu je bil seveda vokal Kvarta, brez katerega si videljivi niti zamisliti ne morejo ved nobene svečanosti, ali a proslave. Za dolga vurnost navzočih poslušalcev je poskrbel v polni meri anadobudna mladina, ki tudi tuori članstvo njihovega prosvetnega društva, ki je ves čas izvajala program razgleda in krčila na hodniku in v vseh ter tako ponovno dokazala, koliko ji je mar Zupančič in sploh vsa slovenska kultura.

Zelo zanimivo je bil pa komentar občinstva, ki je prisostvovalo tej tako uspešni komemoraciji, kaj je bilo na tej navzočih le tako malo ljudi, ko je za to bila vendarle le opolična prireditev. Prebivalci Rocula so bili vendar vajeni prisostvovati drugemu priveditvam prosvetnega društva, ko se je v dvorani kar tri obdobja, ki je tudi z zanimanjem sledilo sporedu. Če je bilo torej na Videljivi komemoraciji tako malo ljudi, je to samo znaki, da se njihovi privrtenčev nočijo udeležiti poseti prebivalci Rocula, ki niso bili na mogoče krivim vlogi gledati razglednega dela zaslišnih slovenske kulture ter težkih posledic, ki jih ima to za vse slovensko prebivalstvo našega ozemlja.

Pa se nekaj ne gre v glavo pošteno Rocolancem: Kako si upajo videljivci proslavljati Zupančiča, ko je vendar tudi pripadal «Titovi» klijki, kar je tudi dokazal s svojim delom in s svojimi pesnitvami tik pred smrtjo.

Pod svobodnim soncem

SPISAL: S. S. S.

ILUSTRA: M. BAMBIC

Azbad sam ga je pozdravil, vzel zlatega orla, znamenje magistra pedium, in mu ga obesil na prsi. Ko je razgledal se nekaj povelj, je vzel izkoku, da tako noco nastopi častno službo; povelj mu je nadzorstvo straž v vojašnici, v pentapirgu in v carski palači.

Nato je Azbad odjezdil v mesto. Takoj za njim je zasedel kornja iztok in hitel k Ireni. Njegovo srce je vriskalo, kakor prečkan je bil, da se je Epaforid raval. Carica je držala besedo in s tem dostojanstvom mu je posula pot za beg kakor z rožami.

Ko je razgledal doma plašč in pokazal Ireni in Epaforidu zlatega orla na prsih, se je Irena vzradovala. Grku pa se je zmračilo celo. Sel je v peristilj, gledal dolgo v sumeti vodomet, udaril nato z nogo ob mozaik in vzkliknil:

«Ce mi da carica coin biserov ali nimb z glave, Epaforid ti ne zaupa in ne verjame!»

TRŽAŠKI DNEVNIK

DANES GLAVNA SKUPŠČINA PEKOVSKIH DELAVCEV

S procesa proti šoferjem iz RASC

Na glavni skupščini bodo delavci sklenili, če bodo pričeli s protestno stavko

Ze dolgo se rešitev kakršnega koli sindikalnega vprašanja ni zavlacalo tako dolgo, kot se tokrat zavlacuje rešitev vprašanja pekovskih delavcev, ki zmanj zahtevajo, da bi delodajalci ugodili njihovim upravičenim zahtevam ter tako pripevali k izboljšanju delovnih kot tudi življenjskih pogojev le kategoriji pekovskih delavcev, zmanj pa je bilo tudi zadnji ultimati, ki so ga ogorčeni delavci poslali delodajalcem, uradu za delo in tudi «Price Control». Delodajalci so vztrajali pri svojem stališču ter niso hoteli v

Potrdilnosti pekovskih delavcev je bilo s tem konec. Zato so odločili, da pričnejo s holi čstro borbo, ki mora končno priveriti rešitve spornega vprašanja. Take so sindikalni predstavniki sklenili za danes ob 17.30 glavno

Nekaj sto let staro okostje so našli

Delavci, ki so zaposleni pri kopanju jarkov za kanalizacijo, so na trgu Marconi v Miljah našli večerj jutraj na človeške kosti. Imeje v globini enega metra. Po mnenju strokovnjakov gre za mrtvece pred davnimi stoletji.

PROCES O DOGODKIH IZ BORŠTA

Državni tožilec predlagal za vse obtožence razen enega po 22 let ječe - Sovinstična namigovanja odvnetka zasebne stranke

Pred zaključkom dokaznega postopka je spregovoril pehiliar dr. Amos Chianov. Na vprašanje, če delna omejitev in planost skupaj lahko deloma ali pa popolnoma izključujeta razsodnjo pri obtoženi Stanišlavu Čahu, Priča je a tehnični izrazom označil fania kot »gale mentalne«, da pa ni blazen. Tudi na take ljudi deluje alkohol, vendar pa ne tako, da bi mu vzel vsakršno razsodnjo.

Za to pričo je takoj spregovoril zastopnik zasebne stranke odvnetki Geter Wandrich. Odvnetki je ugodno navedel svoje zahteve. Sodišče naj razen Bonete spozna vse obtožence za krive umora. Odškodnina zasebni stranki naj bo 1 milijon lir. 100.000 lir naj občinski plačajo njemu, zastopniku zasebne stranke. Takoj za tem je odvnetki začel kronološko opisovati dogodke krvavega dejanja. Med tem kronološki opisom je odvnetki na vse načine dokazoval, da ni to zločin razburjene množice, pač pa premljen zločin. Govornik je mino grede zdrknil v priključno podliskanje političnega znanja. Njegove besede so bile: Pitter je zagrešil samo eno provalico. Primava Jo. Njegova krivda je bila ta, da je bil Italijan in da je bil z zavestnimi vojski v družbi. Geter Wandrich je bil to svojo provokatersko inšpiracijo končal s besedami, da ne nacija zagovornik smel prevzeti bi noben zagovornik smel prevzeti obrambo takih zločincev. Tem besedam, ki razgaljajo na dva misljenja tega odvnetki, ki je bil svoj čas solen zaradi kolaboracijske in kalpoda oporočen od izrednega porotnega sodišča, ni mogel ostati dolžan odvnetki Kežich.

Državni tožilec Paolucci je pač tudi moral nekaj dodati, sicer bi ne bil Pluralci. Tudi on je ponovil frazo prejšnjega govornika. Toda tu ga je takoj prijel za besedo odvnetki Zennaro, ki mu je odločno dovedel, da si takih opazk on ne dovoli na sodišču. Odvnetki Kežich pa je dodal, da se nikdar ni branil prevzeti obrambe odvnetki Wandricha, ki je bil solen pred izrednim porotnim sodiščem. Državni tožilec je svoj govor končal s tem: predlogom, Kar se tiče umora, naj sodišče oprosti Friderika Boneto, vse ostale pa naj spozna za krive umora in naj jih obsoji na 22 let ječe. Odgovorni za zasramovanje in skrivanje trupla naj bodo Petarosa, Paulič, oba brata Kendi in Boneta. Za prvo dejanje naj u sodišče vsakega obsoji na leto dni in šest mesecev ječe, za drugo dejanje pa na leto dni ječe. Državni tožilec je predlagal olajševalne okoliščine: prvič duševno omejenost za Petarosa, Ivana Kendi in Caha, za mladoletnost pa Pauliču Karlu in Vladimiru Kendi (oba namreč nista imela niti 18 let, ko sta zagrešila dejanje).

Prvi zagovornik, ki je večerj 39-letna Jolanda Caligaris iz urlice Pascoli 15 je večerj popoldne naznanila na policijski postaji v ul. Caprin veliko tavino. Med 19 in 13.45 večerj popoldne so neznani s ponarejenimi ključki odprli vrata tobakarne v ul. Pascoli 4. Ta tobakarna je last njegove matere Line Guarnial, vd. Caligaris. Totev so odnesli obilen plen. V usnjeji torbi je bil milijon lir, in sicer v papirnatem denarju različen kosov. Dalje je bila hranilna knjižica italijanske kreditne banke s približno enim milijonom lir vlog. Dalje so tolovaji našli upokojevsko legitimacijo ter končno še štirideset tisoč lir v bankovcih. Vše to je bilo spravljeno v predalu v mizi. Policija je takoj po o vadbi začela preiskovati zadevo.

Državni tožilec Kežich je pač tudi moral nekaj dodati, sicer bi ne bil Pluralci. Tudi on je ponovil frazo prejšnjega govornika. Toda tu ga je takoj prijel za besedo odvnetki Zennaro, ki mu je odločno dovedel, da si takih opazk on ne dovoli na sodišču. Odvnetki Kežich pa je dodal, da se nikdar ni branil prevzeti obrambe odvnetki Wandricha, ki je bil solen pred izrednim porotnim sodiščem. Državni tožilec je svoj govor končal s tem: predlogom, Kar se tiče umora, naj sodišče oprosti Friderika Boneto, vse ostale pa naj spozna za krive umora in naj jih obsoji na 22 let ječe. Odgovorni za zasramovanje in skrivanje trupla naj bodo Petarosa, Paulič, oba brata Kendi in Boneta. Za prvo dejanje naj u sodišče vsakega obsoji na leto dni in šest mesecev ječe, za drugo dejanje pa na leto dni ječe. Državni tožilec je predlagal olajševalne okoliščine: prvič duševno omejenost za Petarosa, Ivana Kendi in Caha, za mladoletnost pa Pauliču Karlu in Vladimiru Kendi (oba namreč nista imela niti 18 let, ko sta zagrešila dejanje).

Prvi zagovornik, ki je večerj 39-letna Jolanda Caligaris iz urlice Pascoli 15 je večerj popoldne naznanila na policijski postaji v ul. Caprin veliko tavino. Med 19 in 13.45 večerj popoldne so neznani s ponarejenimi ključki odprli vrata tobakarne v ul. Pascoli 4. Ta tobakarna je last njegove matere Line Guarnial, vd. Caligaris. Totev so odnesli obilen plen. V usnjeji torbi je bil milijon lir, in sicer v papirnatem denarju različen kosov. Dalje je bila hranilna knjižica italijanske kreditne banke s približno enim milijonom lir vlog. Dalje so tolovaji našli upokojevsko legitimacijo ter končno še štirideset tisoč lir v bankovcih. Vše to je bilo spravljeno v predalu v mizi. Policija je takoj po o vadbi začela preiskovati zadevo.

Državni tožilec Kežich je pač tudi moral nekaj dodati, sicer bi ne bil Pluralci. Tudi on je ponovil frazo prejšnjega govornika. Toda tu ga je takoj prijel za besedo odvnetki Zennaro, ki mu je odločno dovedel, da si takih opazk on ne dovoli na sodišču. Odvnetki Kežich pa je dodal, da se nikdar ni branil prevzeti obrambe odvnetki Wandricha, ki je bil solen pred izrednim porotnim sodiščem. Državni tožilec je svoj govor končal s tem: predlogom, Kar se tiče umora, naj sodišče oprosti Friderika Boneto, vse ostale pa naj spozna za krive umora in naj jih obsoji na 22 let ječe. Odgovorni za zasramovanje in skrivanje trupla naj bodo Petarosa, Paulič, oba brata Kendi in Boneta. Za prvo dejanje naj u sodišče vsakega obsoji na leto dni in šest mesecev ječe, za drugo dejanje pa na leto dni ječe. Državni tožilec je predlagal olajševalne okoliščine: prvič duševno omejenost za Petarosa, Ivana Kendi in Caha, za mladoletnost pa Pauliču Karlu in Vladimiru Kendi (oba namreč nista imela niti 18 let, ko sta zagrešila dejanje).

Prvi zagovornik, ki je večerj 39-letna Jolanda Caligaris iz urlice Pascoli 15 je večerj popoldne naznanila na policijski postaji v ul. Caprin veliko tavino. Med 19 in 13.45 večerj popoldne so neznani s ponarejenimi ključki odprli vrata tobakarne v ul. Pascoli 4. Ta tobakarna je last njegove matere Line Guarnial, vd. Caligaris. Totev so odnesli obilen plen. V usnjeji torbi je bil milijon lir, in sicer v papirnatem denarju različen kosov. Dalje je bila hranilna knjižica italijanske kreditne banke s približno enim milijonom lir vlog. Dalje so tolovaji našli upokojevsko legitimacijo ter končno še štirideset tisoč lir v bankovcih. Vše to je bilo spravljeno v predalu v mizi. Policija je takoj po o vadbi začela preiskovati zadevo.

Državni tožilec Kežich je pač tudi moral nekaj dodati, sicer bi ne bil Pluralci. Tudi on je ponovil frazo prejšnjega govornika. Toda tu ga je takoj prijel za besedo odvnetki Zennaro, ki mu je odločno dovedel, da si takih opazk on ne dovoli na sodišču. Odvnetki Kežich pa je dodal, da se nikdar ni branil prevzeti obrambe odvnetki Wandricha, ki je bil solen pred izrednim porotnim sodiščem. Državni tožilec je svoj govor končal s tem: predlogom, Kar se tiče umora, naj sodišče oprosti Friderika Boneto, vse ostale pa naj spozna za krive umora in naj jih obsoji na 22 let ječe. Odgovorni za zasramovanje in skrivanje trupla naj bodo Petarosa, Paulič, oba brata Kendi in Boneta. Za prvo dejanje naj u sodišče vsakega obsoji na leto dni in šest mesecev ječe, za drugo dejanje pa na leto dni ječe. Državni tožilec je predlagal olajševalne okoliščine: prvič duševno omejenost za Petarosa, Ivana Kendi in Caha, za mladoletnost pa Pauliču Karlu in Vladimiru Kendi (oba namreč nista imela niti 18 let, ko sta zagrešila dejanje).

Prvi zagovornik, ki je večerj 39-letna Jolanda Caligaris iz urlice Pascoli 15 je večerj popoldne naznanila na policijski postaji v ul. Caprin veliko tavino. Med 19 in 13.45 večerj popoldne so neznani s ponarejenimi ključki odprli vrata tobakarne v ul. Pascoli 4. Ta tobakarna je last njegove matere Line Guarnial, vd. Caligaris. Totev so odnesli obilen plen. V usnjeji torbi je bil milijon lir, in sicer v papirnatem denarju različen kosov. Dalje je bila hranilna knjižica italijanske kreditne banke s približno enim milijonom lir vlog. Dalje so tolovaji našli upokojevsko legitimacijo ter končno še štirideset tisoč lir v bankovcih. Vše to je bilo spravljeno v predalu v mizi. Policija je takoj po o vadbi začela preiskovati zadevo.

Državni tožilec Kežich je pač tudi moral nekaj dodati, sicer bi ne bil Pluralci. Tudi on je ponovil frazo prejšnjega govornika. Toda tu ga je takoj prijel za besedo odvnetki Zennaro, ki mu je odločno dovedel, da si takih opazk on ne dovoli na sodišču. Odvnetki Kežich pa je dodal, da se nikdar ni branil prevzeti obrambe odvnetki Wandricha, ki je bil solen pred izrednim porotnim sodiščem. Državni tožilec je svoj govor končal s tem: predlogom, Kar se tiče umora, naj sodišče oprosti Friderika Boneto, vse ostale pa naj spozna za krive umora in naj jih obsoji na 22 let ječe. Odgovorni za zasramovanje in skrivanje trupla naj bodo Petarosa, Paulič, oba brata Kendi in Boneta. Za prvo dejanje naj u sodišče vsakega obsoji na leto dni in šest mesecev ječe, za drugo dejanje pa na leto dni ječe. Državni tožilec je predlagal olajševalne okoliščine: prvič duševno omejenost za Petarosa, Ivana Kendi in Caha, za mladoletnost pa Pauliču Karlu in Vladimiru Kendi (oba namreč nista imela niti 18 let, ko sta zagrešila dejanje).

Prvi zagovornik, ki je večerj 39-letna Jolanda Caligaris iz urlice Pascoli 15 je večerj popoldne naznanila na policijski postaji v ul. Caprin veliko tavino. Med 19 in 13.45 večerj popoldne so neznani s ponarejenimi ključki odprli vrata tobakarne v ul. Pascoli 4. Ta tobakarna je last njegove matere Line Guarnial, vd. Caligaris. Totev so odnesli obilen plen. V usnjeji torbi je bil milijon lir, in sicer v papirnatem denarju različen kosov. Dalje je bila hranilna knjižica italijanske kreditne banke s približno enim milijonom lir vlog. Dalje so tolovaji našli upokojevsko legitimacijo ter končno še štirideset tisoč lir v bankovcih. Vše to je bilo spravljeno v predalu v mizi. Policija je takoj po o vadbi začela preiskovati zadevo.

ZADEVA GOATINA IN SAULIJA se razčiščuje med razpravo

Prepričljivo pričanje naših prič Goatina in Saulija, ki so strelina s pričanjem nekaterih prič obtožbe - Tudi Cecchini prepričljivo odvrča vsako krivdo

Po treh dneh odmora se je večerj pred vojaškim sodiščem zopet nadaljeval proces proti šoferjem, ki so obtoženi, da so prodajali bencina zaveznikovega izvora. Proces, ki se vleče že več kot teden dni, se je končno premaknil s svojega monotonega tira in prešel v živahnost. Po treh dneh odmora se je večerj pred vojaškim sodiščem zopet nadaljeval proces proti šoferjem, ki so obtoženi, da so prodajali bencina zaveznikovega izvora. Proces, ki se vleče že več kot teden dni, se je končno premaknil s svojega monotonega tira in prešel v živahnost. Po treh dneh odmora se je večerj pred vojaškim sodiščem zopet nadaljeval proces proti šoferjem, ki so obtoženi, da so prodajali bencina zaveznikovega izvora. Proces, ki se vleče že več kot teden dni, se je končno premaknil s svojega monotonega tira in prešel v živahnost.

Za Robertsonom je prvi Goatina Angelo, ki ga brani odvnetki Bertoni. On je sodišču povedal, da je v nedeljo 21. VIII. t. m. to je dan, ko mu očita obtožnica, da je prodal 10 litrov bencina v garaži ul. Torricelli 3. Nato ga je odvnetki Zennaro vprašal, če je bil 25. VIII. t. m. 1. tepe, ko je bil zaslišan na SIB. Odvnetki Zennaro je rabil besedo «basapona», za kar ga je predsednik sodišča mr. Babilis opozoril, da to ni pravilna beseda, kar pomeni lepi nekoga s palico. Odv. Zennaro mu je odgovoril, da pomeni v tržaškem dialektu samo tepsti, ter nato isto vprašanje ponovil z glasolom «percuti». Sauli je na to vprašanje odgovoril pritrdilno.

Nato je pričal angleški kaplar Robertson, ki je več ali manj potrdil to, kar je povedal Goatina, Namreč, da je velika možnost, da je tisti nedeljo opravil Goatina 4 vozniče na Montebello in da se to vožnje nikjer ne vpišejo. S svojim pričanjem je zelo pomagal za dokaz nedolžnosti naše priče Goatina.

Zadnji je pričal šofer Duccchini Lucio, star komaj 20 let, ki je bil zaposlen pri Amerikancih. Tudi njega brani odvnetki Zennaro. Priča, da je Gullu prodal 2 krat po 20 litrov bencina, zanikal je pa svojo izpoved na policiji, kjer je dejal, da je predal vsega skupaj 1465 litrov bencina, in to od novembra lani, do avgusta letos. Izjavil je, da je na policiji podpisal tak zapisnik, ker se je bal, da bi bil tepen; to zato, ker so prav v tistih dneh pisali časopisi o tem, da so bili na vojaški policiji pretepeni nekateri šoferji. Zaslišan je bil namreč 30. VIII. t. m. Proces se nadaljuje danes dopoldne ob 9.45.

Starši, pridite po pozabljene predmete! ASIZZ vabi vse matere, ki so poslane svoje otroke v kolonijo v Slovenijo, naj pridejo po pozabljene predmete, ki so jih otroci tam pozabili. Prav tako naj predmete, ki so jih otroci pomotoma med seboj zamenjali, vrnejo in dvignejo svoje. Predmeti se nahajajo v ul. R. Marna 29 na sedežu ASIZZ.

Javna kopalnica ob morski obali Javna kopalnica ob morski obali bodo odprta za občinstvo samo še danes. Od jutri 1. oktobra dalje pa je dovoljen dostop samo s posebnim dovoljenjem.

PLANINSKO DRUŠTVO OBYEŠKA SVOJE CLANE V nedeljo 2. oktobra, za praznovo dneva miru, ne napravi Planinsko društvo v Trstu svojega občinskega izleta, zato da se bodo njegovi člani lahko polnoštevno udeležili na stadionu 1. maja pri Sv. Ivanu jutraj od 8 dalje prostovoljnega dela, popoldne od 14 dalje pa glavne manifestacije.

IMENOVANJE ZACASNEGA PREDSEDNICA PRI SEJAH OBČINSKEGA SVETA TRST, 29. (PIO) - Pred kratkim podpisani ukaz Zaveznikove vojaške uprave šte. 193 dovoljuje občinskim svetom, da imenujejo začasnega predsednika, ko se v občinskem svetu razpravlja o občinski upravi in so pri tem prizadeti župan ali prisidnici.

UKAZ JE V skladu s italijanskim zakonom šte. 498 in stopi v veljavo, ko bo objavljen v prihodnji številki Uradnega lista Zaveznikove vojaške uprave, ki bo verjetno izšla 1. oktobra.

UKINITEV NADZORSTVA IN RAZDELITVE BENCINA TRS, 29. (PIO) - Na podlagi ukaza ZVU št. 194, ki je bil pred kratkim podpisan, bo ukinjeno na aneto-amerikemsko potročilo Svobodnega tržaškega ozemlja občinsko nadzorstvo in razdelitev bencina. Ukaz stopi v veljavo, ko bo objavljen v Uradnem listu ZVU, verjetno v soboto 1. oktobra.

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE Dne 29. septembra 1949 se je v Trstu rodilo 10 otrok, porok je bilo 8 umrlo pa so 4 osebe.

Čerkene poroke: pek Paris Mauro Giovanni in gospodinja Apollonio Alma, soboslikar Pellegrini Tullio in gospodinja Sterza Enea Maria, uradnik Abbreccia Luigi in uradnica Capponi Flora, železničar Bilosavio Eugenio in gospodinja Pincin Rosita, šofer Desensini Remigio in gospodinja Baccetta Vittoria, kmetovalec Gregori Edoardo in gospodinja Ramzan Anna, mehanik Palutan Paolo in uradnica Sandrini Giannina, uradnik Visintini Roberto in gospodinja Giraldi Ida.

Umrli so: 56-letni Dodie Alfons, 72-letna Visintini por. Perko Teresa, 60-letna Štuka Alojzija, 84-letna Costantini Vittoria.

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE Dne 29. septembra 1949 se je v Trstu rodilo 10 otrok, porok je bilo 8 umrlo pa so 4 osebe.

Čerkene poroke: pek Paris Mauro Giovanni in gospodinja Apollonio Alma, soboslikar Pellegrini Tullio in gospodinja Sterza Enea Maria, uradnik Abbreccia Luigi in uradnica Capponi Flora, železničar Bilosavio Eugenio in gospodinja Pincin Rosita, šofer Desensini Remigio in gospodinja Baccetta Vittoria, kmetovalec Gregori Edoardo in gospodinja Ramzan Anna, mehanik Palutan Paolo in uradnica Sandrini Giannina, uradnik Visintini Roberto in gospodinja Giraldi Ida.

Umrli so: 56-letni Dodie Alfons, 72-letna Visintini por. Perko Teresa, 60-letna Štuka Alojzija, 84-letna Costantini Vittoria.

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE Dne 29. septembra 1949 se je v Trstu rodilo 10 otrok, porok je bilo 8 umrlo pa so 4 osebe.

Čerkene poroke: pek Paris Mauro Giovanni in gospodinja Apollonio Alma, soboslikar Pellegrini Tullio in gospodinja Sterza Enea Maria, uradnik Abbreccia Luigi in uradnica Capponi Flora, železničar Bilosavio Eugenio in gospodinja Pincin Rosita, šofer Desensini Remigio in gospodinja Baccetta Vittoria, kmetovalec Gregori Edoardo in gospodinja Ramzan Anna, mehanik Palutan Paolo in uradnica Sandrini Giannina, uradnik Visintini Roberto in gospodinja Giraldi Ida.

Umrli so: 56-letni Dodie Alfons, 72-letna Visintini por. Perko Teresa, 60-letna Štuka Alojzija, 84-letna Costantini Vittoria.

KOLEDAR

Petek 30. septembra Hieronim, Jekica
Sonce vzhaja ob 6.01, zahaja ob 17.49. Dolžina dneva 11.33
Luna vzhaja ob 18.21, zahaja ob 23.36
Jutri, sobota 1. oktobra Remigij, Semilava

SPOMINSKI DNEVI
1942 je bil v Vipavski dolini nad Ozeljanom ustanovljen 1. primorski bataljon Simona Grečarčica.

PRESKRBA
Konec razdeljevanja bele moke in izhlapelega mleka. Sepral spore, da se danes zaključijo z razdeljevanjem bele moke in izhlapelega mleka. Znapadnih bonov ne bodo podajljali.

OF
OF II, okraj, sektor Portici ima danes sestanek člansva ob 20. v ul. R. Manna 29.

DAROV IN PRISPEVKI
Za politične priprnike so darovali: Bayar Angela in Zorja Leopold 200 lir, Perko Milka 200 lir, Gregori Avgust 50 lir, Sabina Udovič 3.900 lir, Verk Vida 1.000 lir, ob priliki rojstva male Nede Cijak daruje vesela družba 1.350 lir.

Za Dijaško matice so darovali: mater otrok iz Podonjlerja in Sv. Ivana, ki so bili v kolonijah v Sloveniji, z znak hvalečnosti za poštivalnost tov. dr. Sonje Mašera in dr. Toneta Daneva 2.000 lir, dalje je daroval tov. Vovk Pepi 2.000 lir ter odbor OF I. okraj 4.125 lir ostane zreska iz nabirane akcije za vence bazoviskim žrtvam. Ob peti obitnici smrti nepozabljenega Gorazda daruje družina Modričan 500 lir.

Za plačilo globe Primorskega dnevnika prispeva Miškovič Marija 1.000 lir.

Za pionirje iz Kopra daruje N.N. iz V. rajona 200 lir.

DELAJNOST ZAM
Mladina 1. okraja ima danes, petek 30. t. m. ob 20. nočnihih stank v ul. R. Manna 29.

Koziv pevcem
K proslavi miru, ki bo v nedeljo 2. oktobra na stadionu «Prvega maja», vabimo vse pevce, da se v čim večjem številu udeležijo. Zapeli bodo skupno Adamčičev «Na so pesem» in Venturinijevo: «Zdravico».

Starši, pozor!
Vpisovanje v slovenske osnovne šole v Trstu in okolič!

VPIŠOVANJE V SLOVENSKE OSNOVNE SOLE V TRSTU IN V OKOLICI SE VRŠI DO 30. SEPTEMBRA OD 9 DO 12 NA VSEH SEDEŽIH OSNOVNIH SOL. STARI MORAJO VPIŠATI SVOJE OTROKE V VSE RAZREDE. SOLSKA MASA BO 8. OKTOBRA, REDNI SOLSKI POUK NA SLOVENSkih OSNOVNIH SOLAH PA SE PRINCNE 10. OKTOBRA.

Vpisovanje v otroške vrte ODBOR ZA SLOVENSKE OTROŠKE VRTE NA KOLONKOVU SPOROKA STAREM, DA SE VRŠI VPIŠOVANJE V SLOVENSKE OTROŠKE VRTE NA KOLONKOVU DO 30. SEPTEMBRA VSAK DAN OD 9 DO 12 V PROSTORI VRTCA.

ODBOR ZA SLOVENSKE OTROŠKE VRTE NA KOLONKOVU SPOROKA STAREM, DA SE VRŠI VPIŠOVANJE V SLOVENSKE OTROŠKE VRTE NA KOLONKOVU DO 30. SEPTEMBRA VSAK DAN OD 9 DO 12 V PROSTORI VRTCA.

VABIMO STARE, DA PRIPELJEJO SVOJE OTROKE K VPIŠOVANJU.

15. in 16. oktobra izlet na Nanos
Planinsko društvo v Trstu prireditelj 15. in 16. oktobra izlet na Nanos, kjer bodo izletniki lahko prenočili v novi Vojkovi koči. Vpisovanje vključno do 5. oktobra v Rocloju v čevljarini Ger. Trg tra i Rivi 2.

15. in 16. oktobra izlet na Nanos
Planinsko društvo v Trstu prireditelj 15. in 16. oktobra izlet na Nanos, kjer bodo izletniki lahko prenočili v novi Vojkovi koči. Vpisovanje vključno do 5. oktobra v Rocloju v čevljarini Ger. Trg tra i Rivi 2.

15. in 16. oktobra izlet na Nanos
Planinsko društvo v Trstu prireditelj 15. in 16. oktobra izlet na Nanos, kjer bodo izletniki lahko prenočili v novi Vojkovi koči. Vpisovanje vključno do 5. oktobra v Rocloju v čevljarini Ger. Trg tra i Rivi 2.

15. in 16. oktobra izlet na Nanos
Planinsko društvo v Trstu prireditelj 15. in 16. oktobra izlet na Nanos, kjer bodo izletniki lahko prenočili v novi Vojkovi koči. Vpisovanje vključno do 5. oktobra v Rocloju v čevljarini Ger. Trg tra i Rivi 2.

15. in 16. oktobra izlet na Nanos
Planinsko društvo v Trstu prireditelj 15. in 16. oktobra izlet na Nanos, kjer bodo izletniki lahko prenočili v novi Vojkovi koči. Vpisovanje vključno do 5. oktobra v Rocloju v čevljarini Ger. Trg tra i Rivi 2.

Tretji članek Moše Pijade o odnosih Jugoslavije z državami ljudske demokracije

Pomoč FLRJ državam ljudske demokracije je bila potrebna zaradi njihovih notranjih težkoč

Včerajšnja «Borba» objavlja tretji del članka Moše Pijade z vsebino o budimpeštanskem procesu. V vprašanju zvez med Jugoslavijo in drugimi ljudskimi demokracijami poudarja Pijade dejstvo, da so prihajali člani politbiroja madžarske komunistične partije večkrat po navesti in pomoč k CK KPJ. Zadnji teh obiskov je bil marca 1948, ko so prišli prosiť jugoslovanske vlado, da bi opomela Albanijo plačevanja reparacij. Poleg tega so oni hoteli spoznati organizacijo Ljudske fronte Jugoslavije.

Farkas je bil v spremstvu nekoga drugega člana politbiroja nekaj dni na sedežu CK KPJ, da bi na mestu spoznal način dela jugoslovanskih množičnih organizacij.

«Kasneje, ko smo sprejeli pismo centralnega komiteja sovjetske komunistične partije, t.j. 27. marca in v istem času, ko je pisalo madžarskega politbiroja, na podlagi ruskega pisma, katerega so imeli Madžari prej v rokah kot mi, ki nam je bilo namenjeno, obšlo, da so trockisti, smo videli, da so bili skoraj gotovo obveščeni o namenu vodstva komunistične partije Sovjetske zveze in da so prišli k nam z namenom zbirati podatke o Ljudski fronti, kateri so bili namenjeni za napade.»

«V začetku junija 1948, to je na predvečer resolucije Informbiroja, je sovjetska vlada dovolila polovični popust reparacij, ki bi jih morala Madžarska plačati. V kakšni višini je to bilo, je pač druga stvar, kajti sam Rakosi se nam je pritoževal, da so Rusi odnesli iz Madžarske vse, kakor se je to zgodilo v drugih državah in posebno v Romuniji. Pijade podčrtuje tudi tesno sodelovanje med jugoslovanskimi varnostnimi organi in najvišjimi voditelji države in madžarske partije v raznih konkretnih zadevah. To sodelovanje se je začelo na pobudo Rakosija, Farkasa in Gaborja in z vednostjo sovjetskih predstavnikov. Tu je bilo govora predvsem o aretiranju in kaznovanju vojnih zločincev tako madžarskih in jugoslovanskih, dalje Nemcev, četnikov in ustašev. Noveembra 1945, je prišla v Beograd posebna madžarska delegacija, ki je imela v imenu madžarskega notranjega ministrstva nalogo vzpostaviti stike z jugoslovanskimi politično-upravnimi organi.

Pijade navaja nato vrsto primerov, ki potrjujejo, kako so jugoslovanske oblasti pomagale madžarskim komunistom v razkrinkovanju vojnih zločincev, kolaboracionistov, Horthyjevca režima kakor tudi kolaboracionistov z nemško oblastjo in Hitlerjevo oboroženo silo. Pijade piše med drugim, da so jugoslovanske oblasti na prošnjo madžarskega notranjega ministrstva izročili neki dossier z dokazi, da je bil tajnik tedanjega predsednika madžarske republike Mar Miklos fašist in naklonjen Horthyjevemu režimu. Vendar je kljub dokazom Mar ostal na svojem mestu in so ga kasneje poslali v tujino kot diplomatskega uradnika.

Pijade opisuje tudi obiske med jugoslovansko in madžarsko milicijo v letu 1947. Z madžarske strani je Peter Gabor obvestil jugoslovansko poslanstvo v Budimpešti, da bo vodja delegacije Rajkov namestnik Sebenyi, ki ga obtožba na budimpeštanskem procesu slika kot moža, ki je delal iz informacije jugoslovanskim oblastem.

Med nekim obiskom madžarske delegacije se je Peter Gabor pritožil nad Rajkom zaradi njegovega pomanjkljivega sodelovanja. Jugoslovanski predstavniki so ob tej priložnosti izjavili Gaborju, da ne želijo sodelovati s Sebenijem, kar se tiče vprašanih varnosti, ker mu niso zaupali. Ko je Gabor obvestil o tem Rakosija in Farkasa, so tedaj dovolili drugega moža za ta vprašanje. Vendar Laszlo Rajk ni hotel nekdaj dni sprejeti v Budimpešti jugoslovanske delegacije, ki je hotela jasno izpovedati vzroke, zaradi katerih niso želeli Sebenija kot agenta za sodelovanje med jugoslovanskimi in madžarskimi varnostnimi organi. Sodelovanje varnostnih služb je trajalo do aprila 1948. V tistem času je prišel zadnjič v Beograd Peter Gabor in spremstvu nekoga delegata zaradi spoznanja jugoslovanskih varnostnih organov. Kljub dejstvu, da je madžarski politbiro sodeloval že takrat z politbirom sovjetske komunistične partije proti jugoslovanski partiji so jugoslovanski predstavniki pokazali polno zaupanje Gaborju, ki je — piše Pijade — sprejel od naših obveščevalnih uradov razne važne vesti in on je pošiljal — po direktvah Rakosija in Farkasa in brez vednosti Laszla Rajka našim varnostnim organom veliko število raportov in dokumentov, ki so dokazovali, kako je medsebojno sodelovanje važno za obe državi.

Pijade podčrtuje nato, da so člani mnogih madžarskih delegacij, ki so potovali po Jugoslaviji, odnesli s seboj številna nova izkustva in so ob povratku

pisali članke polne hvale jugoslovanskim organizacijam. Madžarski general Antal Baday je ob povratku iz Jugoslavije napisal članek z naslovom «V Jugoslaviji, državi, kjer se učimo».

V nadaljevanju svojega članka govori Moša Pijade o zvezah Jugoslavije z drugimi državami ljudske demokracije. On naglašja, da je Jugoslavija dajala vso možno pomoč na isti način kot Madžarski tudi vsem drugim državam te vrste. V političnem in ekonomskem položaju — piše Pijade — ki je vladal v državah ljudske demokracije tako po sovravnosti kakor tudi v mednarodnem položaju v prvih povojnih letih, je bila pomoč Jugoslavije potrebna in oni so jo prosili in tudi dosegli. Oni so vedeli, da je bila KPJ popolni gospodar položaja v svoji državi in da bi njim dajala možno pomoč z rovo državo organizacijo, katero Sovjetska zveza ni mogla dati. Jugoslovanska pomoč je bila njim potrebna posebno zaradi notranjih težkoč, medtem ko je nekaterim državam bila v prvih povojnih letih potrebna zunanja politična pomoč. Resnica je, v kolikor se je šlo govoriti, da nekateri voditelji niso z zadovoljstvom gledali na dejstvo, da jih je Jugoslavija toliko presegla in to je prav gotovo imelo svoje težo, ko se jim je na pobudo sovjetskih voditeljev nudila priložnost, zmanjšati v svojih deželah prestiž in vpliv komunistične partije in Jugoslavije same. Vendar, dokler ni to bilo prepovedano iz Moskve, so oni izkoriščali ta vpliv, da bi svoj razvoj orientirali v smeri k ljudski demokraciji.

«V državah ljudske demokracije — nadaljuje Moša Pijade — so komunistične partije težile za reorganizacijo njihovih ljudskih front po jugoslovanskem vzoru. Bolgari so nam sledili v februarju 1948 leta, ostali pa šele po objavi resolucije Informbiroja. Ne bomo govorili, da so oni odkrili, da je ljudska demokracija neka posebna oblika proletarske diktature šele po V. kongresu KPJ, ki je bil prvi, ki je teoreti-

čno razvil to vprašanje. Prav tečaj so pričeli govoriti tudi o socializmu v njihovi hiši. Moša Pijade je prešel nato na delovanje jugoslovanske mladine, da bi vzpostavila močno sodelovanje z mladino ostalih držav.

«Prostovoljno delo jugoslovanske mladine — nadaljuje Pijade — je imelo izven meja Jugoslavije ogromen odmev. V Jugoslavijo so prihajale skupine mladih vsega sveta, iz držav ljudske demokracije, iz Vzhodne Evrope, iz Amerike in iz držav Daljnega vzhoda.

«Nikoli do sedaj — piše Moša Pijade — ni mednarodno mladinsko revolucionarno gibanje našlo tako obliko za zblizanje mladine vsega sveta. To je organizirala samo mladina Jugoslavije, medtem ko so sovjetska mladina ni mogla organizirati pod to obliko. Sovjetski voditelji so se, namreč, da bi razumeli vrednost te akcije, pokazali ljubeznivi in so skušali uničiti to enotnost mladine.»

V natančnem pregledu zvez Jugoslavije z Bolgarijo podčrtava Pijade jugoslovansko pomoč Bolgariji in to od prvih dni ustanovitve bolgarske Domovinske fronte. Na konferenci miru v Parizu so jugoslovanski delegati odločno branili interese Bolgarije.

«Resnica je — piše Pijade — da smo imeli še precej neprijetnosti z bolgarsko delegacijo. Oni so hoteli intervenirati z nerazumniimi podatki o stvareh, ki so bile znane vsemu svetu. Oni so hoteli trditi, da niso bili okupatorji Jugoslavije in Grčije. Vžtrajali so pri nas, da ne bi zahtevali od njih izročitev reparacij. Svetovni smo jim, naj zavzamejo bolj realno stališče, in kar se tiče reparacij, smo sklenili, da bi zahtevali višjo vsoto od one, ki jih je zahtevala Grčija, kar je bilo njim v korist in ker monarhistična Grčija ni hotela zmanjšati reparacijske dolge, medtem ko smo mi imeli namen to storiti. Razumeli so sicer z velikimi težkočami, vendar so oni imeli velike koristi, kajti mi smo se odpovedali bolgarskim reparacijam. «Še že pozabili Bolgari

se vprašuje Pijade — da smo po 25. oktobru 1944 dovolili njihovim oboroženim silam udeležbo pri borbi proti Nemcem na jugoslovansko ozemlju? I ljub temu da je imel tov. Tito dva raporta, v katerih je bilo potrjeno, da ta pomoč ni bila potrebna, je ukazal sprejeti to pomoč samo zato, da bi politično pomagal novi Bolgariji. Hrup, ki ga je povzročil tisk Sovjetske zveze in drugih dežel Kominforma o domnevem «balkanskem bloku» pod jugoslovansko hegemonijo — nadaljuje Moša Pijade — prihaja samo od propada načrta, ki je prepovedoval izrso federacijo balkanskih narodov. Gre torej za neki stari balkanski refren, kjer so v nesrečo teh dežel velesile doleščale po svojih egoističnih interesih, ali se smejajo vezali ali pa ločili. Mnogostevilne so bile oblike pomoči, ki jih je nova Jugoslavija dajala Bolgariji za to, kar niso bili vsiljeni nikomur, temveč nasprotno, naprosili so maršala Tita, kajti pričakovali so koristi za udržitve ljudske oblasti.

«Vsi ti obiski — pravi Moša Pijade ob zaključku — so bili izvedeni s pristankom Moskve in nekateri iz njim na njeno spodbudo. Toda uspeh maršala Tita je bil prevelik in je zato povzročil nevoljnost tam, kjer ni mogel niti obstajati in tam kjer je niti ne nas ni pričakoval niti v sa-njah».

toval skozi Beograd, jo je on kritiziral s kratkim vzhikom. Vendar bolan kakor je bil in obkrožen od svojih ljudi, ni mogel tvegati, da bi ga nazvali za trockista.

Pijade podčrtuje nato, da so prihajale številne bolgarske delegacije sestavljene iz znanstvenikov raznih panog večkrat v Jugoslavijo, kjer so proučevali državne ustanove, komisijo plana ekonomskega sveta in druge organizacije. Obisk maršala Tita v Bolgariji in blejski sporazum sta pomagala k udržitvi bolgarske Domovinske fronte. Dimitrov ob povratku z Bleja in Kimon Georgiev sta pokazala Jugoslavijo kot primer bolgarskemu ljudstvu.

Na koncu poudarja Pijade o rezultatih obiskov maršala Tita, ki jih je imel za udržitve notranje položaja CSR, Poljske in Romunije. On podčrtuje, da ti obiski niso bili vsiljeni nikomur, temveč nasprotno, naprosili so maršala Tita, kajti pričakovali so koristi za udržitve ljudske oblasti.

«Vsi ti obiski — pravi Moša Pijade ob zaključku — so bili izvedeni s pristankom Moskve in nekateri iz njim na njeno spodbudo. Toda uspeh maršala Tita je bil prevelik in je zato povzročil nevoljnost tam, kjer ni mogel niti obstajati in tam kjer je niti ne nas ni pričakoval niti v sa-njah».

Pisma tržaških delavcev z obiska v Jugoslaviji

„Mi hujskanja in laži ne poslušamo, mi gremo našo pot naprej“

Pred nekaj dnevi je šla ponovno skupina slovenskih in italijanskih delavcev na obisk po Sloveniji. Nekateri so po povratku napisali svoje vtise in nam poslali v objavo. Delavci

I. T. je ves navdušen, tako tudi njegovi tovariši, zato na dolgo opisujejo, kaj so vse videli po Sloveniji. Tako nam piše I. T.:

«Po končanem obisku smo obhujili, da bomo povedali vsej javnosti, posebno pa delavcem v Trstu kar smo videli. Na obisk v Slovenijo nas je gnala radovednost, če bolj pa želja, da se na lastne oči prepričamo, kako v Jugoslaviji napredujejo pri gradnji socializma. Ogledali smo si tovarne, ki jih gradijo, novo zgrajene in stare, hidrocentrale, zadruge, šole, delavska stanovanja, menze itd. Veliko je bilo naših presenečenj, ko smo si vse ogledali. Od vojne oropana, požgana in uničena država se je v naglem času tako dvignila, da se ti zdijo pravi čudeži. Zanimiv in poučen obisk po Sloveniji nam je odstranil vse dvome o graditvi socializma v Jugoslaviji. Vrnili smo se trdno prepričani, da je vsa informbirovska propaganda proti Jugoslaviji le podla laž in klevetanje.

Veliko zadoščenje smo občutili, ko smo srečali ljudi novega duha, ljudi, katerih skrb, ljubezen do naroda je v tem, da dajo vse sile s ciljem, da bo narod čim prej srecen in zadovoljen. Taki so jugoslovanski delavci po tovarnah in kmetijah po zadrukah.

Ko smo si ogledovali tovarno aluminija, ki bo ena največjih in najmodernejših v Evropi, hidrocentrale na Dravi, Litostroji pri Ljubljani in tovarno avtomobilov v Mariboru smo videli in razumeli kakšno veliko korist in blagostanje bo takšna industrija

prinesla jugoslovanskim narodom.

Ko smo opazovali stanovanja v delavskih blokih, ki niso bili med nami, da ne bi ostal iznenaden, kajti do takrat nismo se videli tako lepih in modernih delavskih stanovanj.

Veselo nas je, ko smo videli kako v miru in slogi delajo v tovarnah. Zginili je stari duh preganjanja, krčevitost in zmerjanja. Vsa dela po svoji zmogljivosti, vsak delavec in delavka sprejema obveznost za udarnostno delo in to kolikor se čuti zmogelci in mu je mogoče. Kmetijski delavci na državnih posestvih imajo iste pravice kot industrijski delavci. V svoj lasti imajo še krmivo in prašica ter perutnino in se jim ni treba bati, da jih bo ogledali. V splošno vrlo na boben, ali pa da bodo morali na cesto. Tudi na stara leta je življenje delavca v Jugoslaviji zaježeno; pokojnina ima v znesku 80 odst. plače. Mladini je pot odprta na vse strani. Staršem se ni treba bati, kako bodo otroka izučili v eni ali drugi stroki.

Iškali smo resnico o trditvah resolucije, pri delavcih, preprostim ljudem, v tovarnah in na kmetih. Povsod so nam mirno in odkritosrečno odgovorili: «Če bi jim mi hlapčevali, bi ne bili več zanje fašisti, teroristi, gestapovci itd.». Mi smo se borili za svobodo, zaupali smo našim voditeljem in smo zmagali. Nihče nas ni od nas ne pričakuje, da bomo mi zaradi hujskanja drugih in na ljubo škodoželjnim naše voditelje odstranili in ponovno preživeli

dal in se z njimi pogovoril. In moram reči, do so bili prav ti brigadniki invalidi med najbolj veselimi in nasmejanimi ljudmi, kar smo jih srečali na svoji današnjem poti. Čeprav so nas pesem, vzkljanje, šala in smeh spremljali vsepovsod.

(Nadaljevanje sledi)

«Natančno smo si ogledali Litostroji in stanovanjske bloke za delavce. Ogromno delo so naredili v dobrih 2 letih. Leta 1946 je tam rasla še koruza. Danes vidimo ogromno livarno, kjer izdelujejo nove stroje, turbine, itd. Veliki napori delovnega ljudstva so omogočili nakup modernih strojev, s katerimi bodo jugoslovanski delavci izdelovali takšne in še boljše doma.

V livarni na Jesenicah se začudim, ko vidiš delovni član. Delavci so zadovoljni in ponosni; na stroje so postavili napis: «Z našim delom odgovorjamo na klevete Informbiroja». Na Jesenicah gradijo še eno ogromno livarno, v Kranju pri tovarni Intekso gradijo tudi novo tovarno. Vseposvodom kamor se ozreš pa vidiš nove stanovanjske hiše.

Zelo nas je zanimalo, kako delajo v tobačni tovarni v Ljubljani, kjer izdelajo vsak dan 6 milijonov cigaret. O brezposelnosti se nikjer sploh ne govori.

Kvete Informbiroja so se bolj udrile enotnost delavskega razreda Jugoslavije. Delavci predobro poznajo svoje voditelje in sposobne kadre, ki jih vodijo dnevno v boljšo bodočnost. Nobena propaganda ne bo prevladala in demoralizirala jugoslovanskih delavcev, ker ne verjamejo lažnim besedam nikogar in se ne pustijo hujskati od nobenega. Delavski razred Jugoslavije pozna in verjame le dejstvo. Dejstva pa so drugačna. Primer kupčije za Slovensko Korosko na škodo Jugoslavije je dovolj govorjen. Delavci Jugoslavije poznajo naše kominformiste, ki so izkoristili resolucijo Informbiroja za to, da so napravili najhujšo uslugo reakciji. Zato vabijo jugoslovanske delavce tržske tovariše naj nadaljujejo svojo borbeno tradicijo in razkrinkavo vse potuhnjene sovražnike proletariata, ki se skrivajo pod plašč internacionalizma.

«Naslednji dan, v nedeljo smo jih srečali tudi mi pri delu. Prav za prav v nedeljah ne delajo po stavbiščih, mladinske brigade iz stavbišča Milovanca Milovančevića — Lune so šle n. pr. tisto nedeljo na celodnevni izlet na bližnji Kosinj. Ob drugih prilikah so si brigadniki in frontovci ob nedeljah ogledali živalski vrt, bili so v gledališču na prostem in še marsikje drugje. Toda to delo je moralo biti opravljeno in če sem prav razumel, se je invalidska brigada prostovoljno ponudila, da ga opravi Hoj, s kakšnim polemom, smehom in vzkljanjem so se vrgli na polne vagončke gradbenega materiala! Delo so opravili tako hitro, da jih je mogla spretni in urna Cita komaj zaleti s tušno ribo na papir. In priznam, da tudi sam nisem prav verjel, da so to resnični invalidi in med njimi tudi težki pohabljeni iz druge svetovne vojne, dokler si jih nisem od blizu ogledal.

INVALIDSKA BRIGADA IN NJH ZANOS

Na gradilišču samem je pritegnila pogled pisana množica narodnih noš, rut in pokrival, ki so pogostoma prevladovali nad plavkastimi brigadinskimi uniformami. Kot sem omenil, so takrat delale po večini frontovske brigade, med njimi je bilo več skiptarskih (albanskih), bile so srbijske, hrvatske, bosanske in druge. Baki je bil poln hvale posebno za invalidsko brigado, ki jo sestavljajo sami invalidi in pohabljeni iz druge svetovne vojne.

«Človek ne bi verjela, je pri-

prinesla jugoslovanskim narodom.

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-

«Človek ne bi verjela, je pri-